

1 Aprilie

Miercuri seara, în săptămâna Floriilor (a șasea a Sfântului și Marelui Post)

LITURGHIA DARURILOR

ÎNAINTEȘFINȚITE

-fără stările catismei a XVIII a-

Preotul: Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Împărate ceresc, Mângâietorul, Spirite al adevărului, care pretutindeni ești, și toate le împlinești, tezaurul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește de toată întinarea, și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Poporul: Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-te spre noi. **(de trei ori)**

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime îndură-te spre noi; Doamne, curățește păcatele noastre; Stăpâne, iartă

fărădelegile noastre, Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-te spre noi. (*de trei ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

***Preotul:* Că a ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

***Poporul:* Amin.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai
îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!

Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-înșea!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,

și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeu.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea de sus și pentru
mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne
rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea a toată lumea, pentru
bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și
pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru sfântă biserica aceasta, și pentru
cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică

de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 5. Se pun 10 stihiri: Stihira zilei, din Triod, glas 5 (de două ori). Martirica, din Triod, glas 5. Stihirile podobnice din Triod, glas 5. Stihira lui Teodor, din Triod, glas 6. 3 Stihiri ale Preacuviosului, glas 8, din Minei, repetând pe cea dintâi.

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de viclesug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,

și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

În timpul citirii psalmilor, preotul ridică Sfântul Disc în dreptul frunții și merge la Proscomidiar, ocolind Sfânta Masă pe dreapta, iar paraclisierul merge înainte cu lumânarea aprinsă și cu cădelnița, tămâind.

Când se pune și catisma a XVIII a, atunci procesiunea cu Sfântul Disc de la Sfânta Masă la Proscomidiar, se face în timpul citirii stării a III a a catismei.

Stihira zilei din Triod

Bogat fiind în patimi, m-am îmbrăcat cu veșmântul cel înșelător al fățarniciei, veselindu-mă în răutățile neînfrânării, și arăt nemilostivire nemăsurată, neuitându-mă la mintea mea cea lepădată înaintea ușilor pocăinței, flămândă de tot binele și bolnavă de nepurtarea de grijă. Dar Tu, Doamne, fă-mă Lazăr sărac de păcate, ca nu cândva rugându-mă, să nu aflu deget să-mi răcorească limba mea, jeluindu-se în văpaia cea nestinsă; ci mă sălășluiește în sânurile patriarhului Avraam, ca un iubitor de oameni.

**Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.**

Bogat fiind în patimi, m-am îmbrăcat cu veșmântul cel înșelător al fățarniciei, veselindu-mă în răutățile neînfrânării, și arăt nemilostivire nemăsurată, neuitându-mă la mintea mea cea

lepădată înaintea ușilor pocăinței, flămândă de tot binele și bolnavă de nepurtarea de grijă. Dar Tu, Doamne, fă-mă Lazăr sărac de păcate, ca nu cândva rugându-mă, să nu aflu deget să-mi răcorească limba mea, jeluindu-se în văpaia cea nestinsă; ci mă sălășluiește în sânurile patriarhului Avraam, ca un iubitor de oameni.

Psalmul 129

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine, Doamne!

Doamne ascultă glasul meu.

Martirica din Triod

Din dragostea cea fără de sațiu a sufletului nelepădându-vă de Hristos, Sfinților Martiri, care multe feluri de cazne pătîmind, ați răbdat și ați surpat semeția tiranilor; și păzind credința nemișcată și nevătămată, v-ați mutat la ceruri. Pentru aceasta aflând și îndrăznire către Dânsul, rugați-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Fie urechile tale

luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Stihirile podobnice din Triod

Umbând trupește, Isus, dincolo de Iordan, ai zis celor ce erau cu Tine: prietenul Lazăr a murit și s-a dat acum îngropării. Pentru aceasta Mă bucur pentru voi, prietenii Mei, ca să cunoașteți că toate le știu, Dumnezeu fiind

neschimbat, măcar că Mă arăt om văzut. Să mergem dar să-l înviem pe el, ca să simt moartea biruința lui și dărâmarea desăvârșită pe care o voi face lămurit, dând lumii mare milă.

Pe 6: De te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Asemănându-ne noi, credincioșii, Martei și Mariei, să trimitem la Domnul fapte dumnezeiești, ca pe niște solitori; ca, venind, să învieze mintea noastră care zace cumplit moartă în mormântul lenevirii nesimțitoare, nicicum simțind frica lui Dumnezeu și neavând acum putere de viață, strigând: Vezi, Doamne, și precum de demult, Îndurate, ai sculat pe Lazăr, prietenul Tău, cu venirea Ta cea înfricoșătoare, așa ne înviază pe toți, dându-ne nouă mare milă.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne, așteptat-a sufletul meu cuvântul tău: sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Stihira lui Teodor

De două zile este Lazăr în mormânt; vede pe cei ce au murit din veac; acolo vede îngroziri străine, mulțime nenumărată ținută în legăturile iadului. Pentru aceasta, surorile lui se tânguiesc

cu amar, văzând înaintea lor mormântul lui. Iar Hristos merge să învieze pe prietenul Său; ca să se săvârșească de către toți o împreună glăsuire: Bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Pe 4: **D**in straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Stihirile Preacuviosului, din Minei, glas 8

Tite de Dumnezeu cugetătorule Părintele nostru, pe umeri ridicându-ți Crucea ta, ai urmat lui Hristos; și toate patimile le-ai supus sufletului. Pentru aceasta ai luat Dar de la înălțime a vindeca patimile celor ce aleargă la tine, a înceta bolile și a alunga spiritele; drept aceea prăznuind, săvârșim pomenirea ta.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el:
și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Tite preafericite Părintele nostru, cu petreceri sihăstrești, sfințit curățindu-te și prin împărtășiri dumnezeiești luminându-ți cugetul, cu adevărat ai primit ungerea cea preasfântă a preoției prin voirea Dumnezeiescului Spirit, slujind pe pământ prea-ales lui Dumnezeu și Ziditorului tău, ca un înger.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-l, toate popoarele.

Preacuvioase Tite de Dumnezeu insuflăte,
luminându-ți sufletul cu lumina preamăririi, ai
împuținat negura întunecatului eres, și răsărind
ca o stea prealuminoasă, pururea luminezi
marginile lumii, cu minunile tale cele purtătoare
de lumină. Pentru aceasta toți cu credință te
cinstim și te ferim.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Tite de Dumnezeu cugetătorule Părintele
nostru, pe umeri ridicându-ți Crucea ta, ai
urmat lui Hristos; și toate patimile le-ai supus
sufletului. Pentru aceasta ai luat Dar de la
înălțime a vindeca patimile celor ce aleargă la
tine, a înceta bolile și a alunga spiritele; drept
aceea prăznuind, săvârșim pomenirea ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

A Născătoarei, glas 8

Cu ce ochi voi vedea fața ta cea frumoasă, eu cel ce cu patimile mi-am spurcat ochii trupului? Și iarăși cum voi săruta icoana ta cea de Dumnezeu închipuită, având buze spurcate eu cel neastâmpărat; și cum îmi voi întinde mâinile eu spurcatul care le-am netrebnicit, către dumnezeiescul tău Dar? Stăpână mântuiește-mă.

Se face Intratul cu cădelnița

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină:

Seara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărduit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeul nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Poporul: Lumină lină a sfintei măririi a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii laudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: Să luăm aminte. **P**ace tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Înțelepciune, să luăm aminte.

Poporul:

Prochimenul din Triod, glas 6

Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii. *(Ps. 114, 9)*

Stih: **I**ubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele. *(Ps. 114, 1)*

Bine voi plăcea înaintea Domnului, în pământul celor vii. *(Ps. 114, 9)*

Lecturile Triodului

Preotul: Înțelepciune!

Lectorul: **Din cartea Facerii (43,26-31; 45,1-16), citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: După ce a venit Iosif acasă, i-au adus în casă darurile ce aveau cu ei și i s-au închinat cu fețele până la pământ. El însă i-a întrebat: „Cum vă aflați?”. Apoi a zis: „E sănătos bătrânul vostru tată, de care mi-ați vorbit deunăzi? Mai trăiește el oare?”. Iar ei au zis: “Tatăl nostru, robul tău, e sănătos și trăiește”. Și Iosif a zis: “Bindecuvântat de Dumnezeu este omul acela”. Iar ei s-au plecat și i s-au închinat. Și ridicându-și Iosif ochii și văzând pe Veniamin, fratele său de o mamă cu el, a zis: “Acesta-i fratele vostru cel mai mic, pe care mi-ați spus că-l veți aduce la mine?”. Iar ei au răspuns: “Acesta”. Și a zis Iosif către ei: “Dumnezeu să Se milostivească spre tine, fiule”. Dar s-a depărtat Iosif repede, pentru că inima sa ardea pentru fratele său și căuta să plângă. Și intrând în camera sa, a plâns acolo. Apoi, spălându-și fața, a ieșit și stăpânindu-se, a zis: “Dați mâncarea!”. Atunci Iosif nemaiputându-se stăpâni înaintea tuturor celor ce erau de față, a strigat: “Dați afară de aici pe toți!”. Și nemairămânând nimeni cu el, Iosif s-a descoperit fraților săi, plângând tare și au auzit

toți egiptenii și s-a auzit și în casa lui Faraon. Și a zis Iosif către frații săi: “Eu sunt Iosif. Mai trăiește oare tatăl meu?”. Frații lui însă nu i-au putut răspunde, că erau cuprinși de frică. Apoi Iosif a zis către frații săi: “Apropiati-vă de mine!”. Și ei s-au apropiat. Iar el a zis: “Eu sunt Iosif, fratele vostru, pe care voi l-ați vândut în Egipt. Acum însă să nu vă întristați, nici să vă pară rău că m-ați vândut aici, că Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră pentru păstrarea vieții voastre. Că iată, doi ani sunt de când foametea bântuie în această țară și mai sunt încă cinci ani, în care nu va fi nici arătură, nici seceriș. Căci Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră, ca să păstrez o rămășiță în țara voastră și să vă găsesc mijloc de trai în țara aceasta și să cruțe viața voastră mărită mântuire. Deci nu voi m-aștrimis aici, ci Dumnezeu, Care m-a făcut ca un tată lui Faraon, domn peste toată casa lui și stăpân peste tot Egiptul. Grăbiți dar de vă duceți la tatăl meu și-i spuneți: “Așa zice fiul tău Iosif: Dumnezeu m-a făcut stăpân peste tot Egiptul; vino dar la mine și nu zăbovi; vei locui în pământul Goșen și vei fi aproape de mine, tu, feciorii tăi, oile tale, vitele tale și toate câte sunt ale tale; și te voi hrăni acolo, că foametea va mai ține încă cinci ani, ca să nu pieri tu, nici feciorii tăi, nici toate ale tale. Iată, ochii voștri și ochii fratelui meu Veniamin văd, că gura mea grăiește cu voi. Spuneți dar tatălui meu toată mărirea mea cea din Egipt, și câte ați văzut și vă grăbiți să aduceți pe tatăl meu aici”. Apoi, căzând el pe grumajii lui Veniamin, fratele său, a plâns, și

Veniamin a plâns și el pe grumazul lui. După aceea a sărutat pe toți frații săi și a plâns cu ei. După aceasta i-au grăit și frații lui. A mers deci veste la casa lui Faraon, spunându-se: “Au venit frații lui Iosif”. Și s-a bucurat Faraon și slujitorii lui.

Poporul:

Prochimenul din Triod, glas 4

Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui. *(Ps. 115, 5)*

Stih: Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. (Ps. 115, 1)

Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Lui. *(Ps. 115, 5)*

După cântarea prochimenului, preotul zice:

Porunciți!

Și luând preotul cu amândouă mâinile cădelnița și sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea Sfintei Mese, și fiind cu fața spre răsărit, face cu sfeșnicul cruce, zicând cu glas mare:

Înțelepciune drepti!

Apoi întorcându-se către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

**Din Pildele lui Solomon (21,23-22,4),
citire:**

Preotul: Să luăm aminte.

Lectorul: Cel ce-și păzește gura și limba lui își păzește sufletul lui de primejdie. Cine este semeț și îngâmfat se cheamă batjocoritor; acela se poartă cu prisos de trufie. Pofta celui leneș îl omoară, căci mâinile nu voiesc să lucreze. Mereu cel fără de lege pofteste, iar cel drept dă și nu se zgârcește. Jertfa celor nelegiuți este urâciune pentru Domnul, mai cu seamă când o aduc pentru o faptă rușinoasă. Martorul mincinos va pieri, iar omul care ascultă va putea grăi de-a pururi. Răufăcătorul are o cătătură nerușinată, iar omul cel drept își ia seama la puterea lui. Nu este nici înțelepciune, nici pricepere și nici sfat care să aibă putere înaintea Domnului. Calul este gata pentru ziua de război, însă biruința vine de la Domnul. Un nume (bun) este mai de preț decât bogăția;

cinstea este mai prețioasă decât argintul și decât aurul. Bogatul și săracul se întâlnesc unul cu altul; dar cine i-a făcut este Domnul. Cel iscusit vede nenorocirea și se ascunde, cei simpli trec mai departe și suferă. Rodul umilinței și a temerii de Dumnezeu sunt: bogăția, mărirea și viața.

Preotul: **P**ace ție, cititorule!

Lectorul: **Ș**i Spiritului tău.

La sfârșitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeșnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

*Preotul rămâne în fața Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește **stihul întâi**, cădind de trei ori:*

***Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă!
Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către Tine!***

***Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea,
ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor
mele, jertfă de seară.***

*Preotul venind după aceea în partea dinspre
răsărit, rostește stihul al doilea, cădind de trei
ori:*

***Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de
îngrădire împrejurul buzelor mele!***

***Poporul: Să se îndrepteze rugăciunea mea,
ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor
mele, jertfă de seară.***

*Preotul merge apoi în partea dinspre
miazănoapte și de aici rostește stihul al treilea,
cădind de trei ori:*

***Să nu abați inima mea spre cuvinte de
vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele
mele.***

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul, cădind de trei ori Sfânta Masă din față, zice:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

Poporul: **Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul face 3 metanii adânci, zicând:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul
și mă miluiește!**

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: **Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.**

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Preotul: **Doamne atotținătorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.**

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi (de trei ori).*

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindenii.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea a II a a credincioșilor

Preotul, în taină:

Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm

pe Tine, cel bogat într-o îndurare, milostiv fii nouă păcătoșilor și ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup și de viață făcătorul lui Sânge, de mulțimea oștilor cerești în chip nevăzut înconjurat, într-o acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înainte, a căror împărtășire fără de osândă, dăruiește-o nouă, ca, prin ele, ochiul minții luminându-se, fii ai luminii și ai zilei să ajungem.

Preotul: Înțelepciune!

După darul Hristosului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cerești împreună cu noi nevăzut slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.

Preotul cădește după obicei, iar diaconul îl însoțește mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorși în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuși ia sfântul Disc și Potirul, și așa ies, cu toată reverența, mergând înainte cu sfeșnice aprinse, iar diaconul cădește Sfintele

Taine. Și așa fac Intratul, nezicând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârșită se înconjură.
Cu credință și cu iubire să ne apropiem, ca să fim
părtași vieții de veci. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

*Și preotul, așezând Sfintele Taine pe masa altarului,
ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe
umărul diaconului și îl așază peste Daruri, cădindu-le.
Apoi fac trei metanii mari zicând:*

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul
și mă miluiește!**

Apoi

Ectenia cererilor

Preotul:Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Pentru cinstitele și mai înainte sfințitele daruri, ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul:Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru cel ce le-a primit în sfântul, și mai presus de ceruri, și înțeleghătorul Său altar, ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă, și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Unirea credinței, și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, în taină:

Dumnezeule al tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistierile cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Care ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Însuți, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, preamărite și minunate și cărora nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Tăi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut, Fiul Tău și Dumnezeul nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, curățindu-ne pe noi și pe credinciosul Tău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale tuturor, cu sfințire statornică; ca, în curată conștiință, cu față neînfruntată și cu inima luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine

rămâne și Eu întru el; ca sălășluindu-se și petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, și să dobândim bunătățile cele făgăduite nouă, împreună cu toți sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu cel ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: *Pace tuturor.*

Poporul: *Și spiritului tău.*

Preotul: *Capetele voastre Domnului să le plecați.*

Poporul: *Ție, Doamne.*

Rugăciunea de plecare a capetelor

Preotul, în taină:

Dumnezeule Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot poporul Tău și-l păzește pe el. Și ne învrednicește pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfântul Tău locaş şi de pe Tronul măririi împărăţiei Tale şi vino să ne sfinţeşti pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl şezi, şi aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Şi ne învredniceşte, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup şi Cinstitul Tău Sânge şi, prin noi, întregului tău popor.

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul, şi mă miluieşte!

Preotul: Să luăm aminte! **S**fintele cele mai înainte sfinţite, sfinţilor!

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. **A**min.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălţarea şi frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu păticea IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtăşeşte, poporul cântă chinonicul/priceasna liturghiei darurilor:

Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul. **A**liluia, **A**liluia, **A**liluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. Amin.

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: Amin. **B**ine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. (*Psalm 33,1*)

După cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Poporul: Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să laudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Preotul: Drepti! După ce ne-am împărtășit cu sfintele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea de Mulțumire după împărtășire

Preotul, în taină:

Mulțumim Ție, Mântuitorule, Dumnezeule a toate, pentru toate bunătățile pe care ni le-ai dăruit și pentru împărtășirea sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, și Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzește-ne sub acoperământul aripilor Tale și ne dă nouă ca, până la suflarea noastră cea de pe urmă, cu vrednicie să ne împărtășim cu Sfintele Tale, spre luminarea sufletului și a trupului, spre moștenirea împărăției cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și

Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Preotul: *Cu pace să ieșim.*

Poporul: *Întru numele Domnului.*

Preotul: *Domnului să ne rugăm.*

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Rugăciunea Amvonului

Preotul: *Stăpâne, Atotținătorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeiești, dă-ne și nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința neștirbită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Învieri.*

Că S-a binecuvântat și S-a preamărit preacinstul și de mare-cuviință numele

Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (de 3 ori)

Rugăciune la potrivirea Sfintelor

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeu nostru, care ne-ai adus într-o preacinstite zilele acestea și ne-ai făcut părtași înfricoșătoarelor Tale Taine, unește-ne cu turma Ta cuvântătoare și ne fă moștenitori ai împărăției Tale. Amin.

Preotul: Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Apolisul (Dezlegarea mică)

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*). Părinte binecuvintează!

Preotul: Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți Părintele nostru Grigore Dialogul, ale Preacuviosului părinte Tit, a cărui pomenire facem și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.